

FAQ

Introductie

Hier treft u de antwoorden aan op veel gestelde vragen over de komst van de biomineralenfabriek. Om onduidelijkheden over verschillende thema's en ontwikkelingen weg te nemen, zijn deze vragen verdeeld in categorieën om het overzichtelijk te maken. Mocht uw vraag er niet tussen staan en wilt u meer weten over een onderwerp, neem dan contact op met: Lodewijk Burghout, telefoon: (06) 10 37 39 32; e-mail: info@biomineralen.com

1)

Wat wordt er precies gebouwd?

De biomineralenfabriek wordt gebouwd om per jaar 140.000 ton (vergunning aangevraagd voor 150.000 ton) dikke fractie mest van 30 procent droge stof te drogen tot circa 45.000 ton organische mestkorrels: biomineralen. Met behulp van (rest)warmte wordt het product eerst gedroogd, vervolgens geperst en uiteindelijk geëxporteerd. De mest wordt gedroogd met buitenlucht die verwarmd wordt met restwarmte van de afvalenergiecentrale ReEnergy van SUEZ. Er wordt dus niet verbrand en er is ook geen sprake van vergisting. Alle activiteiten, ook de opslag, vinden binnen plaats. De gebruikte lucht wordt vervolgens weer uitgeblazen na door een drievoudige luchtwasser te zijn geblazen om fijnstof, ammoniak en geur zoveel mogelijk uit de lucht te halen.

GEUR

2)

Bewoners maken zich zorgen over geuroverlast die de verwerking van mest tot biomineralen tot gevolg kan hebben. Komen er bij de productie van biomineralen geuren vrij?

Wij zijn ons ervan bewust dat er onder omwonenden van het fabrieksterrein zorgen kunnen leven. Uiteraard nemen wij deze zorgen serieus en willen we de omwonenden laten zien dat we maatregelen nemen om deze zorgen weg te nemen. Bij de totstandkoming van de fabriek wordt namelijk rekening gehouden met luchtkwaliteit en geur. De geur-immiszie (= effect op direct omwonenden) wordt getoetst aan de Brabantse normen. Deze zijn twee keer zo streng als de landelijke eisen. **Dat betekent dat omwonenden hooguit enkele dagen per jaar een lichte geur van organische mest kunnen ruiken.**

De fabriek richt zich uitsluitend op de verwerking van dikke fractie mest met 30 procent droge stof. Hierbij gaat het dus niet om drijfmest. Dikke fractiemest is een droge mest waaruit het vocht al deels is verwijderd, waardoor het minder geur afgeeft dan drijfmest. Bovendien vinden alle activiteiten plaats binnen de fabriek. Hier worden de vrachtwagens in een afgesloten ruimte gelost en geladen. De dikke fractie wordt gedroogd met lucht die wordt verhit tot 100 graden. Na gebruik wordt de lucht gewassen en pas daarna uitgestoten via een schoorsteen van ruim 30 meter hoog. Verder vindt geen buitenopslag plaats. Deze werkwijze zorgt ervoor dat we binnen de Brabantse normen op het gebied van geuroverlast blijven. Bovendien verkeert de hal in onderdruk, wat betekent dat de geur niet naar buiten komt.

3)

Kunt u de omwonenden een garantie geven dat er geen sprake zal zijn van geuroverlast?

We kunnen niet garanderen dat er helemaal geen geur zal vrijkomen tijdens het productieproces. Wat we wél kunnen garanderen, is dat we in alle opzichten voldoen aan de strikte geurnormen in Brabant, die twee keer zo streng zijn dan in de rest van Nederland. Overeenkomstig met deze Brabantse normen is het mogelijk dat een aantal dagen per jaar sprake is van een lichte organische mestgeur. Dit zal echter niet snel het predicaat stank krijgen, omdat bij het gebruikte materiaal (dikke fractie) vrijwel geen rottingsprocessen plaatsvinden.

Deze geurnormen geven aan wat aanvaardbare grenzen zijn voor mens en milieu. Ook nadat een vergunning of verklaring afgegeven is, blijft de milieudienst namens de gemeente de naleving van geurnormen controleren. Voor de bouw van deze fabriek wordt een omgevingsvergunning afgegeven. Om te voldoen aan de geurnormen zullen we ook gerichte investeringen doen. Als wij de geurnormen niet naleven, heeft dat direct gevolgen, omdat de overheid ons verplicht meetgegevens te verstrekken. Dat kan bijvoorbeeld betekenen dat de installatie stilgelegd moeten worden tot maatregelen zijn getroffen om deze normen wel te halen.

GEZONDHEID

4)

De GGD heeft in 2013 en 2016 [een informatieblad](#) uitgegeven waarin zij een reactie geeft op de mestdialoog die gevoerd wordt in de provincie Brabant. Hierin heeft zij zorgen geuit over de gezondheid van omwonenden van mestverwerkers. Hoe zit dit?

In haar reactie gaat de GGD in op specifieke mestverwerkingsinitiatieven, waarbij onzekerheden bestaan over mogelijke emissies van bijvoorbeeld micro-organismen, H₂S, fijnstof, geur en veiligheid. De biomineralenfabriek kun je echter niet één op één vergelijken met deze initiatieven. Zo gaat het rapport van de GGD specifiek in op de aanwezigheid van H₂S (zwavelwaterstof of waterstofsulfide). H₂S is de stof die de nare geur veroorzaakt en die vrijkomt bij vergisting. In de biomineralenfabriek in Roosendaal is van vergisting nadrukkelijk geen sprake.

Er is dus geen sprake van 'co-producten' (producten die samen met mest worden vergist) en ook niet van digestaat (vergiste mest), omdat in de biomineralenfabriek geen vergisting plaatsvindt. De lucht die wordt gebruikt om te drogen, wordt verhit tot 100 graden Celsius. Deze hete lucht wordt door de dikke fractie geblazen. Deze aanpak heeft tot gevolg dat eventueel aanwezige zogenoemde pathogenen (ziekmakers: virussen of bacteriën), worden uitgeschakeld. De lucht die bij dit proces vrijkomt, wordt bovendien nog een keer gewassen. Hierbij zorgt met name de ingebouwde stofwasser voor het afvangen van stof waaraan de eventueel nog aanwezige pathogenen, mochten die toch nog aanwezig zijn, blijven hangen: de derde bescherming dus. De mestkorrels worden na afloop van productie nog een uur lang op 70 graden gehouden om eventueel overgebleven bacteriën en virussen te doden.

5)

Het schijnt dat het Hepatitis E-virus, afkomstig uit de varkenshouderij, risico's kan hebben voor de volksgezondheid. Is er sprake van Hepatitis E bij deze fabriek?

Nee, hier is geen sprake van. Hepatitis E verspreidt zich vooral via voedsel (bij consumptie van onvoldoende verhit vlees (vooral lever) en schelpdieren en bloedtransfusies naar de lever). Verspreiding via mest is gerelateerd aan het uitrijden van mest over het land, waarna dit eventueel in het oppervlaktewater terecht kan komen en de mens er vervolgens aan wordt blootgesteld. Dit ligt echter niet voor de hand in Nederland. Verspreiding is niet gerelateerd aan drogen en hygiëniseren,

zoals gebeurt bij de biomineralenfabriek. De recente verschenen rapportage van het RIVM over de veehouderij en gezondheid geeft hier ook een duidelijke onderbouwing voor.

6)

Het rapport van het RIVM uit juli 2016 over veehouderij in relatie tot gezondheid geeft aan dat in een omgeving met veel veehouderijen omwonenden meer last hebben van longziekten. Is dat nu ook in Roosendaal mogelijk?

Nee. Het RIVM-rapport gaat in op gevaren van fijnstof en de combinatie van ammoniak en fijnstof. De biomineralenfabriek is wat impact betreft niet te vergelijken met een gebied waarin zeer veel veehouderijen zijn gevestigd (NB: fijnstof is veelal gerelateerd aan gebieden met concentraties pluimveebedrijven, dat is hier zeker niet aan de orde). Bij een vestiging van een fabriek zoals de biomineralenfabriek wordt altijd gekeken naar de normen voor de uitstoot van fijnstof en ammoniak. Na berekeningen is gebleken dat beide vormen van emissie binnen de hiervoor geldende normen blijven en geen significante bijdrage leveren aan de luchtkwaliteit in de omgeving. De achtergrondwaarde van de regio zelf (wegverkeer, zeezout, etc) speelt daarbij natuurlijk ook een rol.

LOCATIE EN BOUW

7)

Waar komt de fabriek te staan en hoe ver is deze verwijderd van omliggende woningen? Is dit binnen de wettelijke vereisten?

De fabriek staat in Roosendaal, tegenover de afvalenergiecentrale van SUEZ aan de Potendreef in. We zochten naar een locatie waar (rest)warmte beschikbaar is voor de productie van biomineralen. Ook is het van belang dat ruimte beschikbaar is met een toereikende bestemming en er een partner is die samen met de agrarische sector wil ondernemen. In totaal hebben we 160 locaties geanalyseerd. Deze hebben we getoetst vanaf papier en overige bronnen van informatie, maar ook door verschillende gesprekken en zelfs door zeer frequent met de verantwoordelijken van de locatie in overleg te gaan. Uiteindelijk gaven factoren als beschikbare warmte, ruimte en geschikte partner de doorslag. Deze factoren kwamen in Roosendaal bij elkaar.

De beoogde locatie is gelegen op een bedrijventerrein voor bedrijven uit de hoogste milieucategorie. De dichtstbijzijnde particuliere woningen bevinden zich pas zo'n 500 meter verderop. Daarnaast is ook een aantal bedrijfswoningen op nabijgelegen bedrijventerreinen aanwezig. De vestiging van de fabriek is getoetst aan de geldende normen voor onder meer geur, geluid, trilling en luchtkwaliteit in relatie tot zogenoemde gevoelige bestemmingen in de omgeving. Hieruit blijkt dat de waargenomen afstanden voldoende zijn om te voldoen aan de geldende regelgeving.

8)

Niet iedereen is blij met de komst van deze fabriek. Buurtbewoners hebben zich verenigd in de Werkgroep Biomineralen en willen de bouw van de fabriek tegenhouden. Wat vindt u hiervan?

Iedereen heeft recht om zijn eigen belangen te verdedigen en wij gaan dan ook graag met bewoners in gesprek als zij vragen hebben. Om omwonenden en overige geïnteresseerden zo goed mogelijk in te lichten over de komst van de fabriek vond op 15 februari 2016 een bewonersbijeenkomst plaats. Daarnaast kregen sommige omwonenden een rondleiding in een vergelijkbare installatie. Zo konden zij zelf ervaren hoe het proces in elkaar zit en welke hinder dit met zich meebrengt. De presentatie van 15 februari is [hier](#) te vinden.

VERGUNNINGEN

9)

Eerst werd gezegd dat er geen aanvullende Milieu Effect Rapportage (MER) nodig was. Nu moet deze wel weer worden opgesteld. Hoe zit het nu?

De vergunning is in 2015 voor milieueffecten al beoordeeld in een MER-beoordeling. Hierin heeft de gemeente afgewogen dat er geen bijzondere omstandigheden aanwezig zijn om een nader onderzoek te verlangen. Dit besluit uit maart 2015 is door de gemeente ter inzage gelegd en daar zijn geen andere zienswijzen op binnen gekomen. Hierna is het besluit onherroepelijk geworden. Overigens heeft ook de Raad van State in een tweetal zaken al aangegeven dat voor mestverwerking geen MER noodzakelijk is, omdat deze activiteit niet op de lijst voor MER-plichtige activiteiten voorkomt. Met deze gegevens is toen een vergunningaanvraag voor het onderdeel Milieu ingediend. Deze is tot nu toe nog niet afgegeven, hoewel de hele beoordeling wel is afgerond door de gemeente als bevoegd gezag.

Reden is dat onlangs verschillende partijen in de gemeenteraad hebben geëist dat het college nader onderzoek moet doen naar de gevolgen van de komst van de fabriek. Een MER- en een GGD-onderzoek zijn opnieuw ter sprake gekomen. Half juli 2016 is in overleg met de gemeente besloten dat de gemeente zelf alsnog een MER- en een GGD-rapport laat opstellen. De afspraak is dat deze rapporten eind augustus 2016 gereed zijn, zodat de ontwerpbeschikking van de vergunning, inclusief de gedetailleerde bijlagen (met daarin de berekeningen), samen met het MER- en het GGD-rapport in september ter inzage kunnen worden gelegd.

Biomaterialen BV kijkt met vertrouwen uit naar de uitkomsten van het MER- en het GGD-onderzoek en is blij dat de gevreesde vertraging door nieuwe rapporten tot een minimum beperkt blijft. Tegelijkertijd is Biomaterialen BV blij dat hiermee ook gedetailleerde informatie beschikbaar komt voor belangstellenden, inclusief de second opinion van experts. Zo kan iedereen een oordeel vellen op basis van gecontroleerde feiten.

10)

'De geurrapporten zouden niet consistent zijn en er zou worden gesjoemeld met schoorsteenhoogtes'. Wat is uw reactie hierop?

Hoogstwaarschijnlijk hebben betrokkenen verschillende conceptversies van een geurrapport gezien die er niet geheel hetzelfde uitzien. De achtergrond hierachter is meervoudig. Enerzijds kan het gebeuren dat een rapport met een latere datum vanuit de wetgever met een ander softwarepakket moet rekenen en waarmee de uitkomsten dus ook wijzigen. Tevens zijn ook de in te vullen parameters van belang. Deze gaan bijvoorbeeld over de exacte locatie en de invloed van de omgeving op de emissie (wegen, bomenrijen, omliggende gebouwen, vorm en hoogte schoorsteen). Het laatste rapport dat bij de finale vergunningsaanvraag is ingediend, moet beschouwd worden als het enige geldende rapport op basis waarvan de beoordeling door het bevoegd gezag wordt uitgevoerd. Wij hebben vernomen dat het rapport en de bijbehorende geurcontouren aan de geldende normen voldoen.

Aanvullend kunnen we melden dat het de doelstelling van de vergunning is om te voldoen aan de immissie-eisen. Dit is immers wat de omwonenden direct treft (invloed op hun gevoelig object/woning). In het gedetailleerde ontwerp dat wij met ingenieursbureaus maken in de fase van aanbesteding stellen wij alles in het werk om beter te presteren op het gebied van immissie. Op deze manier willen we zoveel mogelijk waarborgen dat we blijvend voldoen aan deze geurnormen. Het kan zijn dat de daadwerkelijke bouw nog wat afwijkt van de huidige plannen. Dit laat echter onverlet dat we gehouden worden aan de geurcontouren zoals zijn vastgelegd in de vergunning (milieudeel van omgevingsvergunning).